ЩОРІЧНИЙ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС «КРАЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ СЛУЖБОВЕЦЬ»

Творча робота учасника третього туру щорічного Всеукраїнського конкурсу «Кращий державний службовець» на тему:

«Формування позитивного іміджу органів державної влади, органів місцевого самоврядування»

Галузи Ірини Леонідівни спеціаліста відділу організаційно-інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю апарату Броварської районної державної адміністрації

18 серпня 2017 р.	
1 1	

План:

Вступ	
1. Чому імідж державного службовця не є позитивним?	4
2. Все втрачено?	
Висновки	8
Викопистана література	9

Вступ

Суспільно-політичні, соціально-економічні та культурні зміни, що відбуваються в Україні впродовж останніх десятиліть, внесли суттєві корективи у взаємовідносини влади і громадськості. Рівень і характер суспільної та державної взаємодії, міра довіри між суспільними і державними структурами потребують перегляду і конкретних дій.

Важливим напрямом розвитку теорії і практики державного управління ϵ цілеспрямоване формування позитивного іміджу органів державної влади.

Сучасний етап характеризується низьким рівнем довіри суспільства до державних проектів, програм, планів, відсутністю дієвої інформаційно-комунікативної взаємодії між органами державної влади та громадянами. У цій ситуації формування позитивного іміджу органів державної влади може стати чинником не лише гармонізації відносин влади і громадян, а й сприятиме ефективній реалізації завдань державного управління, орієнтованих на поступальний розвиток, досягнення високої якості життя громадян.

Актуальність даної роботи полягає вивчені та аналізу питання позитивного іміджу державного службовця зі сторони самого управлінця з метою надання послуг населенню відповідно до обов'язків та в межах чинного законодавства в майбутньому.

Читач не побачить порівнянь теорій різних вчених, роздумів аналітиків, адже мета автора розглянути та проаналізувати свою діяльність та колег.

Чому імідж державного службовця не є позитивним?

Нажаль, поняття «державний службовець» в серед населення України вже давно має негативне забарвлення.

Нерідко пересічні громадяни, звертаючись до органів влади, мають справу з корупцією і хабарництвом, зволіканням і тяганиною, непрозорістю і невизначеністю адміністративних процедур, незахищеність від «свавілля чиновників», нерозуміння державної політики.

Саме ці чинники «допомагають» створити «позитивний» образ державного службовця у громадян.

Визначимо три найпростіші джерела отримання населенням інформації для аналізу:

- власний досвід спілкування з органами державної влади;
- слова друзів/знайомих, які отримали невідповідної якості послуги державних установ;
- приклади засобів масової інформації, які відображають державне управління переважно негативними реаліями.

Більшість населення країни ототожнює поняття «держна служба», «хабарництво», «корупція».

А чому так відбувається?

Адже відповідно до пункту 1 статті 1 Закону України «Про державну службу» «державна служба — це професійна діяльність, яка забезпечує практичне виконання завдань і функцій держави». Пункт 2 статті 1 даного Закону визначає державних службовців як громадян України, які займають посаду державної служби в органі державної влади, одержують заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для посади, яку займають, повноваження, пов'язані з виконанням завдань і функцій держави, дотримуючись принципів державної служби. [4]

Тобто ми ε слугами народу, які виконують функції держави (відповідно до повноважень) і отримують за це плату з державного бюджету.

Проте...

Чи не щодня українські силові відомства повідомляють про викриття хабарників з-поміж посадовців, зокрема і державних структур. Суми хабарів коливаються від 4 тисяч у національній валюті до N тисяч доларів.

Разом з тим, як висловився ще у вересні 2016 року президент Петро Порошенко, боротьба з корупцією в Україні нагадує спортивну риболовлю: «зловили, показали, відпустили». [1]

Про неякісну роботу судів неодноразово висловлювався і голова Національного антикорупційного бюро Артем Ситник, який вважає їхню роботу неефективною стосовно резонансних справ, які розслідує бюро. [3]

Це ε важливим моментом для розуміння населення чим ε система, яка називається «державне забезпечення потреб населення».

Саме тому проблематика формування позитивного іміджу державної служби і служби в органах місцевого самоврядування серед населення України стає все актуальнішою.

Розглянемо значення «імідж».

Імідж - це самопрезентація, конструювання людиною свого образу. Стосовно державного службовця - це оцінка оточуючими його моральноособистісних, інтелектуальних, професійних та етичних якостей.

Імідж державної служби і служби в органах місцевого самоврядування це образ, що формується з метою впливу на масову свідомість.

Але яка його справжня суть і що впливає на його формування?

Завдяки іміджу, що склався, можна визначити рівень довіри населення до державних службовців і оцінку суспільства ефективності управлінської діяльності. Він фіксує ступінь відповідності дій державних органів вимогам і очікуванням конкретних соціальних груп і суспільства в цілому.

Саме це дає зрозуміти, що імідж державного службовця — не просто абстрактна категорія. Основою його формування ϵ не що інше, як авторитет — реальні і повсякденні справи кожного з нас.

Отже, виникає необхідність визначення основних факторів, що негативно впливають на імідж державного службовця і які необхідно як

найшвидше подолати:

1. Не послідовність у діях (говорять одне, а роблять зовсім інше).

Найбільш яскраво це виражено у передвиборчих компаніях, коли суспільству обіцяють «золоті гори», а в результаті виконують лише мінімальну частинку того, що обіцяли.

Таким чином, побудова позитивного іміджу державного службовця потребує необхідного рівня довіри зі сторони суспільства, але довіри не до обіцянок, а перш за все до їхніх реальних дій.

2. Байдужість до людських проблем.

Одним з негативних факторів, що визначає негативне відношення суспільства до державних службовців — відсутність уваги, чуйності, терпіння до людей, до їхніх потреб, небажанні вирішувати їхні проблеми та не вміння співпереживати.

3. Відсутність патріотизму.

Відсутність вільного володіння та небажання розмовляти державною мовою, надавання переваги закордонним товарам та послугам, відкрите ігнорування національної продукції... Але якщо потрібно створити позитивний образ і показати правильну картинку

4. Неетичність у ставленні до людей та своїх колег.

Нажаль, державні службовці не несуть жодної відповідальності за неетичні висловлення по відношенню до своїх колег та суспільства.

Наприклад, в Республіці Казахстан за порушення норм етики державні службовці не отримують премію шість місяців, що служить додатковою мірою покарання. [2]

5. Закритість апарату, бюрократична тональність в роботі.

Суспільство незадоволене неуважністю державних службовців, бюрократизмом. Велика кількість звернень в органи державної влади з метою вирішення проблем своєчасно не розглядаються, а деякі з них взагалі залишаються поза увагою. Громадяни скаржаться на формальне та бездушне відношення посадових осіб до їхніх проблем. Усі ці причини формують

недовіру суспільства до органів державної влади.

6. Публічні скандали та конфлікти між високопосадовцями.

Ще одним фактором, що негативно позначається на іміджі державного службовця –конфлікти між високопосадовцями, образи, критичні судження та закиди в бік своїх колег та ін. На думку суспільства, причиною такої поведінки – ϵ невміння співпрацювати при владі.

Відповідно, суспільство втратило віру в добросовісність виконання державними службовцями своїх функціональних обов'язків.

2. Все втрачено?

Побудова нового образу державного службовця — складний та трудомісткий процес, що потребує чітко визначених дій. Важливим чинником сприйняття суспільством державного службовця та оцінки його діяльності є його реальні справи.

Перш за все, державний службовець має усвідомити, що **він** служить народу, а не навпаки.

Вирішуючи питання громадян, що звертаються, представник держави має бути дієвим, рішучим та справедливим, незалежно від соціального становища в суспільстві людей, які потребує його допомоги.

Потрібно пам'ятати, що які будуть вчинені вчинки зі сторони державного службовця, відповідні реакцію та висновки слід чекати від суспільства.

Держава має удосконалювати професійну державну службу, в якій кожний державний службовець повинен:

- бути професіоналом своєї справи;
- добросовісно виконувати свої професійні обов'язки;
- чітко дотримуватись принципів законності та морально-етичних норм.

Крім професіоналізму та компетентності державний службовець повинен бути порядним, чесним, повинен бути патріотом своєї справи. Саме ці якості значно вплинуть на формування позитивного іміджу державної служби вцілому.

Висновок

Проблемам формування позитивного іміджу державної влади останнім часом приділяють усе більше уваги. Це й не дивно, оскільки імідж державного службовця - це у першу чергу образ, уявлення, які виникають у масовій свідомості щодо його того чи іншого вчинку.

Саме вони й відображають сприйняття чи несприйняття громадськістю політики, що проводиться у державі, розкривають ставлення громадян до її інституцій.

Тобто державні службовці для більшості громадян є уособленням держави і, залежно від їхнього професіоналізму та сумлінного виконання обов'язків, громадяни оцінюють ефективність державної політики.

Якість надання державною службою послуг населенню ϵ основною умовою наближення держави до пересічного громадянина. Одним із завдань, що визначають досягнення цієї стратегічної мети, ϵ формування нової ідеології діяльності органів виконавчої влади і місцевого самоврядування як особливого виду діяльності, що спрямована на забезпечення реалізації прав і свобод громадян, надання державних і громадських послуг.

I головне правило, якого має дотримувати і кожного дня собі повторювати державний службовець: «Я служу народу, а не народ мені.»

Використана література:

- 1. Виступ Президента України П.О. Порошенка на відкритті 5-ї сесії 8-го скликання Верховної ради [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.youtube.com/watch?v=ba8L8TbgKxw
- 2. Волянська М.Р. Визначення основних негативних факторів іміджу державного службовця та заходи щодо його покращання. [Електронний ресурс]. Режим доступу: (http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/apdu/2010-1/doc/1/19.pdf)
- 3. Звіт Національного антикорупційного бюро України [Електронний ресурс] : Звіт за І півріччя 2017 року. Режим доступу: https://nabu.gov.ua/sites/default/files/reports/zvit_sayt.pdf
- 4. Про державну службу [Електронний ресурс] : Закону України від 10.12.2015 № 889-VIII (зі змінами). Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/889-19.
- 5. Статінова Н.П., Радченко С.Г. Етика бізнесу навч. посібн. К. : КНТЕУ, 2001. 280 с. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://epidruchniki.com/content/448_51Imidj_Osnovni_pravila_formyvannya_pozitivnog o_imidjy.html